

Щербунов О.В.

ДІЯЛЬНІСТЬ СУЧАСНОГО МЕНЕДЖЕРА – ПОСТІЙНЕ АНТИКРИЗОВЕ УПРАВЛІННЯ

В умовах постійно виникаючих кризових ситуацій важливим для забезпечення ефективної діяльності організації стає формування стресостійкого колективу. В попередні періоди розвитку економіки організації залучали або наймали в штат одного-двох менеджерів антикризового управління, які фахово й забезпечували всі ці процеси. Однак в умовах постійного прискорення розвитку світових процесів, збільшення кількості чинників стресового впливу як на організацію та її діяльність, так і на робітника як члена суспільства, виникає нагальна потреба, щоб кожен менеджер став антикризовим менеджером. І це, на наш погляд, повинно стосуватися не тільки керівників підрозділів, служб, напрямів діяльності, а всіх менеджерів організації без винятку. Керівник в процесі діяльності здійснює активний вплив на підлеглих йому працівників. Тому при наявності в керівника стресового стану, відсутності вміння адекватно реагувати на ускладнення в роботі, на життєві негаразди процес прийняття рішень та делегування повноважень може бути ускладненим, зміст виданих завдань та процес їх прийому – не зрівноважений та суб'єктивний тощо. Керівник, який самостійно не здатен перебороти стресовий стан, на жаль, здатен ввести в нього всю групу підлеглих, тим самим ускладнивши роботу всій організації. Але той керівник, який володіє навичками антикризового управління, може підлеглих вивести в продуктивну форму навіть в разі знаходження останніх в глибокому стресі. Менеджер майже завжди співпрацює або з представниками зовнішнього оточення, або з працівниками інших підрозділів. І в разі відсутності навичок антикризового управління він не буде здатен адекватно реагувати на кризове середовище, з яким спілкується. Це може призводити до прийняття не зважених рішень, впровадження помилкових процесів. Крім того, при спілкуванні у внутрішньому середовищі менеджер в кризовому стані здатен «заразити» ним інших працівників як свого підрозділу, так і інших, що змусить керівництво додатково застосовувати прийоми антикризового управління, втрачаючи робочий час та ресурси організації. Коли ж менеджер володіє навичками антикризового управління, він здатен підвищити імідж організації в зовнішньому середовищі шляхом впливу на невпевнених споживачів, постачальників, потенційних партнерів, отримати більш вигідні пропозиції, зменшити втрати від кризи.

Для того, щоб керівництво в першу чергу та весь склад менеджерів організації мали навички антикризового управління, необхідно забезпечити як первинну професійну підготовку їх як фахівців в даному питанні, так і налагодити постійне підвищення кваліфікації (не рідше раз на рік або перед очікуваними плановими масштабними змінами в організації або навколишньому середовищі) щодо оновлення реакції менеджерів на кризу, на стрес в них самих та в їх підлеглих та партнерів. При цьому важливо навчати одночасно прийняттю рішень в умовах обмежених ресурсів (часу, інформації, виконавців тощо) та стабілізації власного психологічного стану та психологічного стану підлеглих. Це буде сприяти більш ефективній діяльності організації в умовах сучасності.

Роботу виконано під керівництвом доцента кафедри Економіки та менеджменту Кір'ян О.І.